

РЕШЕНИЕ

№ 87

гр. Сливен, 08.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, XI СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: Ива Ил. Стойчева Коджабашева

при участието на секретаря Андреана Ст. Станчева
като разгледа докладваното от Ива Ил. Стойчева Коджабашева Гражданско
дело № 20212230103007 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искове на Р. А. Б. и Д. А. Б. от гр.
Сливен за намаляване на дарение и възстановяване на запазена част от
наследството и иск за делба на недвижим имот срещу ответницата К. Д. В. от
гр. Бургас.

Ишците твърдят, че са дъщери и наследници на А. Д. Б., поч. на
28.09.2018 г., а ответницата и техният баща са деца и наследници на Д. К. Б.,
поч. на 24.11.1997 г. и Д. Д. Б., поч. на 19.03.2021 г.

Излагат, че през 1975 г. общите наследодатели Д. Д. Б. и Д. К. Б. са
придобили в режим на СИО апартамент, с площ от 99 кв. м., намиращ се на
адрес гр. Сливен, бул. „Хаджи Димитър“, бл. 33, вх. А, ет. 6, ап. 18, с
идентификатор по действащата КKKP на гр. Сливен 67338.552.38.1.18.

На 29.01.2021 г. наследодателят Д. Д. Б. дарил на ответницата
собствените си 4/6 ид. ч. от имота с НА № 5, т. 1, нот. д. № 5/2021 г. на
Нотариус Кирил Василев, гр. Сливен. Останалите 2/6 ид. ч. от имота са
оставено наследство от съпругата му Д. К. Б., от които ишците притежават по
1/12 ид. ч., а ответницата - 2/12 ид. ч.

Ишците твърдят, че с извършеното дарение наследодателят Д. Д. Б. е
накърнил техните запазени части от наследството, които възлизат на 1/3 ид. ч.

от наследството общо или по 1/6 ид. ч. за всяка от ищите от собствените на наследодателя 4/6 ид. ч.

На изложените основания предявяват иск с правно основание чл. 30, ал. 1 ЗН за намаляване на извършеното на 29.01.2021 г. дарение на 4/6 ид. ч. от имота и възстановяване на запазената част от наследството в размер на по 1/9 ид. ч. за всяка от ищите.

Предявяват и иск с правно основание чл. 34, ал. 1 ЗС за делба на процесния недвижим имот - самостоятелен обект в сграда с идентификатор 67338.552.38.1.18, представляващ жилище, апартамент, с площ от 99 кв. м., намиращ се на адрес гр. Сливен, бул. „Хаджи Димитър“, бл. 33, вх. А, ет. 6, ап. 18, която след уважаване на иска по чл. 30, ал. 1 ЗН, следва да се допусне при квоти от по 7/36 ид. ч. за всяка от ищите и 22/36 ид. ч. за ответницата.

В срока по чл. 131 ГПК е депозиран отговор на исковата молба от ответницата, с който се излага становище за допустимост на исковете, но неоснователност на иска по чл. 30, ал. 1 ЗН, поради наличие на други подробно изброени в отговора имоти в наследствената маса и липса на накърняване на запазените части на ищите с дарението от 29.01.2021 г., както и за основателност на иска за делба, но при квоти от по 1/12 ид. ч. за всяка от ищите и 5/6 ид. ч. /10/12 ид. ч./ за ответницата.

В съдебно заседание ищите, редовно призовани, не се явяват лично. Представяват се от пълномощник - адвокат, чрез който излагат становище за основателност на иска по чл. 30, ал. 1 ЗН като молят дарението да се намали със сумата от 6950 лв. и ответницата да бъде осъдена да заплати тази сума на ищите, като имотът се допусне до делба при квоти от по 1/12 ид. ч. за всяка от ищите и 10/12 ид. ч. за ответницата.

Ответницата, редовно призована, не се явява лично. Чрез своя пълномощник - адвокат изразява становище за частична основателност на иска по чл. 30, ал. 1 ЗН, но не за претендираната сума от 6950 лв., а за намаляване на дарението и възстановяване на запазената част на всяка от ищите със сумите от по 1737,58 лв. за всяка от ищите. Представена е и подробна писмена защита по делото, с която се твърди неприложимост в случая на чл. 36 ЗН и се цитира практика на ВКС на РБ, съгласно която в подобни хипотези на дарение на идеални части от имот, възстановяването на запазена част следва да се извърши само с допълването ѝ в идеални части.

Предвид изложеното моли да се допусне делба при квоти от по 10,715 % за всяка от ишците и 78,57 % за ответницата.

И двете страни претендират присъждане на направените разноси по иска по чл. 30, ал. 1 ЗН, като ишците правят възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на пълномощника на ответницата.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

Предявени са иски с правна квалификация **чл. 30, ал. 1 ЗН** за намаляване на дарение и възстановяване на запазена част от наследството и с правна квалификация **чл. 34, ал. 1 ЗС** за делба на недвижим имот.

Предявените иски са **процесуално допустими**.

Безспорно е между страните, а се установява и от представените писмени доказателства, че двете ищци са дъщери и наследници на А. Д. Б., поч. на 28.09.2018 г.

Ответницата К. Д. В. и бащата на ишците - А. Д. Б., са брат и сестра - деца и наследници на Р. К. Б., поч. на 24.11.1997 г. и Д. Д. Б., поч. на 19.03.2021 г.

През 1975 г. общите наследодатели Д. Д. Б. и Р. К. Б. са придобили в режим на СИО апартамент, с площ от 99 кв. м., намиращ се на адрес гр. Сливен, бул. „Хаджи Димитър“, бл. 33, вх. А, ет. 6, ап. 18, с идентификатор по действащата КKKP на гр. Сливен 67338.552.38.1.18.

На 29.01.2021 г. наследодателят Д. Д. Б. дарил на ответницата собствените си 4/6 ид. ч. от имота с НА № 5, т. 1, нот. д. № 5/2021 г. на Нотариус Кирил Василев, гр. Сливен.

Останалите 2/6 ид. ч. от имота са оставено наследство от съпругата му Р. К. Б., от които ишците притежават по 1/12 ид. ч., а ответницата - 2/12 ид. ч.

По иска по чл. 30, ал. 1 ЗН

Ишците твърдят, че с извършеното дарение наследодателят Д. Д. Б. е накърнил техните запазени части от наследството и претендират намаляване на дарението и възстановяване на запазените им части.

От представените от ответницата писмени доказателства (л. 28 - л. 48), се установява, че към момента на смъртта си, наследодателят Д. Д. Б. е

притежавал и други недвижими имоти, а именно: ПИ с идентификатор 20417.33.39 по КК на с. Деветак, община Карнобат, м. „Баалар Баир“, с площ от 4979 м², трайно предназначение: земеделска земя, НТП: нива, 3 категория, Номер по КВС 013039; ПИ с идентификатор 20417.24.57 по КК на с. Деветак, община Карнобат, м. „Чеирите“ с площ от 7999 м², трайно предназначение: земеделска земя, НТП: нива, 3 категория, Номер по КВС 024057; ПИ с идентификатор 20417.28.148 по КК на с. Деветак, община Карнобат, м. „Баба Тодора“ с площ от 8999 м², трайно предназначение: земеделска земя, НТП: нива, 3 категория, Номер по КВС 028148; ПИ с идентификатор 20417.31.25 по КК на с. Деветак, община Карнобат, м. „Аязмото“ с площ от 11998 м², трайно предназначение: земеделска земя, НТП: нива, 5 категория, Номер по КВС 031025; ПИ с идентификатор 46303.70.31 по КК на с. Маленово, община Стралджа, местност „Еледжика“ с площ от 11998 м², трайно предназначение: земеделска земя, НТП: нива, 4 категория, Номер по КВС 070031; 1/3 ид. част от ПИ с идентификатор 20417.11.10 по КК на с. Деветак, община Карнобат, м. „Стралджански път“ с площ от 3000 м², трайно предназначение: земеделска земя, НТП: нива, 3 категория, Номер по КВС 011010; 1/3 ид. част от ПИ с идентификатор 20417.12.66 по КК на с. Деветак, община Карнобат, м. „Дона Боан“ с площ от 5999 м², трайно предназначение: земеделска земя, НТП: нива, 3 категория, Номер по КВС 012066; 1/3 ид. част от ПИ с идентификатор 20417.31.12 по КК на с. Деветак, община Карнобат, м. „Аязмото“ с площ от 5000 м², трайно предназначение: земеделска земя, НТП: нива, 3 категория, Номер по КВС 031012; 1/3 ид. част от ПИ с идентификатор 20417.40.88 по КК на с. Деветак, община Карнобат, м. „Червената шума“ с площ от 7999 м², трайно предназначение: земеделска земя, НТП: нива, 5 категория, Номер по КВС 040088; 1/6 ид. част от ПИ с идентификатор 29129.27.3 по КК на с. Железник, община Карнобат, м. „Бакаджика“ с площ от 6799 м², трайно предназначение: горска, НТП: друг вид дървопроизводителна гора, Номер по КВС 027003 и 1/6 ид. част от ПИ с идентификатор 20417.45.69 по КК на с. Деветак, община Карнобат, м. „Султанката“ с площ от 9999 м², трайно предназначение: горска, НТП: широколистна гора, Номер по КВС 045069.

От заключението на допуснатата по делото **съдебно-техническа експертиза**, което съдът кредитира изцяло като обективно и компетентно

изготвено и неоспорено от страните, се установява, че пазарната стойност на дарения имот, както и на имотите, собственост на общия наследодател Д. Д. Б. към момента на смъртта му, е както следва:

- Апартамент с идентификатор 67338.552.38.1.18 по КККР на гр. Сливен, с административен адрес бул. „Х. Димитър“, бл. 33, вх. А, ет. 6, ап. №18 - пазарна стойност на целия имот **72 948 лв.** Стойност на **4/6 ид. части - 48 632 лв.**;
- Поземлен имот с идентификатор 67338.411.33 по КК на гр. Сливен с площ от 1053 м², м. „Руините“ - пазарна стойност на целия имот 19 396 лв., пазарна стойност на **4/6 ид. части - 12 930 лв.**;
- Пазарна стойност на земеделски земи и гори в землищата на с. Деветак, с. Маленово и с. Железник - **63 483 лв.**

Съгласно чл. 28, ал. 1 ЗН, когато наследодателят остави низходящи, родители или съпруг, той не може със завещателни разпореждания или чрез дарение да накърнява онова, което съставлява тяхна запазена част от наследството. С иска по чл. 30, ал. 1 ЗН се цели възстановяване на запазената част от наследството, когато тя е накърнена с безвъзмездни разпореждания на наследодателя - дарения или завещания. Когато прецени, че този иск е основателен, съдът пристъпва към извършване на намалението на безвъзмездните разпореждания по правилата на чл. 32 - чл. 36 ЗН. Материалноправно легитимирани лица по тази претенция са наследникът с право на запазена част и лицето /лицата/, което е облагодетелствано от извършената безвъзмездна разпоредителна сделка от наследодателя, съответно - неговите правоприменици. Законът не ограничава възможността на всяко дееспособно лице да се разпорежда в полза на трето лице с конкретно свое имущество или изцяло с онова, което притежава, но в случаите на безвъзмездни разпореждания - дарения или завещания - брани правата на наследниците със запазена част по чл. 28, ал. 1 ЗН, като именно чрез иска по чл. 30, ал. 1 ЗН им гарантира възможността да получат онази част от имуществото на наследодателя или нейната равностойност, която е определена като тяхна запазена част.

За да се установи дали дарствените разпореждания накърняват запазената част на ищите е необходимо да се образува и съответно остойности наследствена маса съобразно условията на чл. 31 ЗН. Тази маса

следва да се образува от всички имущества, които са принадлежали на наследодателя в момента на смъртта му, като се извадят задълженията на наследството, включително и увеличението на наследството по чл. 12, ал. 2 ЗН, (което по същността си също е задължение). Към тази маса мислено се прибавят и даренията, с изключение на обичайните такива, според тяхното положение по време на подаряването и според стойността им по време на откриването на наследството - за недвижимите имоти и по време на подаряването - за движимите вещи.

Стойността на разполагаемата и запазената част се определя по правилата на чл. 28 и чл. 29 ЗН и съобразно броя на наследниците със запазена част. Преценява се дали наследникът със запазена част може да получи от останалия в наследството чист актив /без заветите и даренията/ имущество на стойност, съответстваща на стойността на запазената му част. Ако това имущество е на по-малка стойност, то е налице накърнение на запазената част, която подлежи на възстановяване. Възстановяването се извършва в натура по правилата на чл. 32 - чл. 35 ЗН в зависимост от вида, броя и времето на извършване на безвъзмездните разпореждания или чрез парично допълване на запазената част, в случаите на чл. 36 ЗН.

В конкретния случай се установява, че към момента на смъртта си наследодателят на страните е притежавал като активи земеделски земи и гори в землищата на с. Деветак, с. Маленово и с. Железник на стойност **63 483 лв.** и 4/6 ид. ч. от Поземлен имот с идентификатор 67338.411.33 по КК на гр. Сливен с площ от 1053 м², м. „Руините“ на стойност **12 930 лв.** Към тях следва да се прибави и стойността на дарението - 4/6 ид. ч. от апартамент с идентификатор 67338.552.38.1.18 на стойност - **48 632 лв.**

Не е установено в производството наследодателят да е имал пасиви, нито е претендирано увеличение на наследството по чл. 12, ал. 2 ЗН.

Ето защо наследствената маса е на стойност **125 045 лв.** (63 483 лв. + 12 930 лв. + 48 632 лв.)

Наследодателят е оставил низходящи наследници - своята дъщеря - ответницата К. В. и своите две внучки - ищите Р. и Д. Б., дъщери на починалия му син А. Б..

В този случай, съгласно разпоредбата на чл. 29, ал. 1 ЗН, запазената част е в размер на 2/3 от имуществото на наследодателя, или **по 1/3**, както за

ответницата, така и за двете ищци общо.

Разполагаемата част на наследодателя също се равнява на $\frac{1}{3}$ или стойностното ѝ изражение е **41 681,67 лв.** ($125\,045:3$), съответно толкова е и общият размер на запазената част на двете ищци. Дарението на $\frac{4}{6}$ ид. ч. от апартамента с идентификатор идентификатор 67338.552.38.1.18 е на стойност **48 632 лв.**, тоест дарението превишава разполагаемата част с **6950,33 лв.** ($48\,632 - 41\,681,67$).

Извън дареното имущество, в наследството е останало имущество на стойност **76 413 лв.** ($12\,930 + 63\,483$), което се наследява от двете ищци заедно и от ответницата при равни права по $\frac{1}{2}$ или двете ищци получават общо **38 206,50 лв.**

За допълване на размера на запазената част на двете ищци общо е необходима сума от **3475,17 лв.** ($38\,206,5 + 3475,17 = 41\,681,67$) или **по 1737,58 лв.** за всяка от ищците поотделно.

Предвид изложеното, съдът намира предявения иск по чл. 30, ал. 1 ЗН за **основателен и доказан**.

Общият принцип, на който са основани разпоредбите на чл. 32 - чл. 36 ЗН, е получаването в натура на запазената част от наследството, съответно - задържане в натура на разполагаемата част. Когато в резултат на уважаването на иска по чл. 30, ал. 1 ЗН се наложи частично отменяне на завещание или дарение по отношение на една неделима вещ, възможностите са две - или намалението да се извърши в дробна част, само по правилата на чл. 32 - 34 ЗС, при което ще възникне съсобственост между ищеца и ответника, или прилагане правилата на чл. 36, ал. 1 или ал. 2 ЗН, които целят избягването на съсобствеността, а оттам и на последващата делба на вещта. Едновременното намаление в дробна част и връщане на същата вещ в наследството е недопустимо, тъй като това би довело до противоречив диспозитив.

Разпоредбите на чл. 36, ал. 1 и ал. 2 ЗН уреждат начина на намаляване на завет или дарение на неделим недвижим имот. След извършване на съпоставка между стойността на имота и стойността на разполагаемата част се решава дали този имот да се върне в наследството или да бъде задържан от заветника или надарения. Целта на текстовете е да се избегне извършване на намалението чрез отделяне на идеална част от имота и създаването на съсобственост между ищеца и ответника, а оттам и евентуалната публична

продан на имота.

Съгласно чл. 36 ЗН когато предмет на завета или дарението е недвижим имот и отделянето на част от него, за да се допълни запазената част на наследника, не може да стане удобно, в случай че стойността на завещания или подарения имот, пресметната съгласно чл. 31 ЗН, надвишава с повече от 1/4 разполагаемата част, имотът остава изцяло в наследството, а заветникът или надареният получават стойността на разполагаемата част. Ако не е надвишена 1/4 заветникът или надареният може да задържи целия имот и да възмезди наследника с пари според цената по време на намаляването.

В настоящия случай обаче, съдът изцяло споделя становището на ответницата, изложено в писмената защита по делото, че разпоредбата на **чл. 36 ЗН не е приложима**, а възстановяването на запазената част на ищците следва да стане с **допълване на накърнената запазена част** чрез съотнасяне на **съответстващата ѝ част** от стойността на имота към **цялата му стойност**.

В този смисъл е постановеното по реда на чл. 290 ГПК **Решение № 25 от 07.03.2014 г. по гр. д. № 4215/2013 г. по описа на ВКС на РБ, I г. о.**

По въпроса, по който е допуснато касационно обжалване, съставът на ВКС на РБ приема, че когато претендиращият възстановяване на запазена част наследник притежава на самостоятелно основание дял от имота, предмет на завещателното разпореждане или дарение, с което поддържа, че е накърнена запазената му част от наследството, разпоредбата на чл. 36 ЗН не може да намери приложение. Възстановяването на запазената част в този случай следва да бъде извършено или в проста дроб /ако предметът на завета или дарението изчерпва масата по чл. 31 ЗН/ или чрез определяне на частта, необходима за допълване на накърнената запазена част чрез съотнасяне на съответстващата ѝ част от стойността на имота към цялата му стойност.

В мотивите на цитираното решение съставът на ВКС на РБ приема, че разпоредбата на чл. 36 ЗН намира приложение само ако всички наследници с право на запазена част са поискали нейното възстановяване и не притежават дял от имота на друго основание. Целта на разпоредбата е заветникът или надареният да задържи в патримониума си целия имот, предмет на разпореждането и делба на същия да не се извършва, респ. целият имот да бъде върнат в наследството и да бъде поделен между всички призвани към наследяване лица по правилата на чл. 5 - 9 ЗН. Ако наследодателят приживе е

притежавал само идеална част от имота, с която се е разпоредил посредством дарение или завещание, такава възможност обективно не съществува - дори да бъде постановено заветникът или надареният да задържи изцяло предмета на извършеното от наследодателя разпореждане, имотът ще остане съсобствен между него и притежаващото на самостоятелно основание дял от него лице, което претендира възстановяване на запазената си част. Заплащането на запазената част при задържане на имота в хипотезата на чл. 36, ал. 1 ЗН има за цел окончателно уреждане на отношенията и изключва възможността за извършване на последваща делба. Заплащането на разполагаемата част пък е допустимо само когато в наследството се връща целия имот и поделянето му се извършва при дяловете, определени по правилата на чл. 5 - 9 ЗН. Само по този начин може да бъде постигнато установеното в закона съответствие между правата на лицата, имащи право на запазена част от наследството и волята на наследодателя.

Както се установи в случая за допълване на размера на запазената част на двете ищци общо е необходима сума от **3475,17 лв.** ($38\,206,5 + 3475,17 = 41\,681,67$) или **по 1737,58 лв.** за всяка от ищите поотделно.

И тъй като възстановяването на запазената част на ищите следва да стане с **допълване на накърнената запазена част** чрез съотнасяне на **съответстващата ѝ част** от стойността на имота към **цялата му стойност**, то в случая искът по чл. 30, ал. 1 ЗН следва да бъде уважен като дарението се намали с **3475,17/72948 ид. ч.**, необходими за допълване на запазената част общо на двете ищци от наследството на Д. Д. Б., съответно да бъде възстановена запазената част на всяка от ищите Р. Б. и Д. Б. от **по 1737,58/72948 ид. ч.** от наследството.

На последно място, следва да се отбележи, че съдът **не споделя становището** на ответницата, че искът е **частично основателен** и следва да бъде **отхвърлен** за разликата до претендирания от ищите размер от 1/9 ид. ч. от наследството.

Искът по чл. 30 ЗН е **неоценяем**. Правото на възстановяване на запазена част е имуществено, но паричното му изражение е предмет на доказване в хипотеза на извършени от наследодателя безвъзмездни разпореждания чрез завет или дарения, в които само случаи част от предмета на производството е установяване паричния размер на наследствената маса,

съответно на запазената и разполагаемата част. Ето защо искът е редовно предявен дори и без да е посочено с каква именно част (в ид. части или в парична сума) се иска намаляването на дарението и възстановяването на запазената част. При предявяване на искането наследникът, който твърди, че запазената му част е накърнена с извършените от наследодателя завещателни и/или дарствени разпореждания не е длъжен да посочи начина, по който следва да бъде извършено възстановяването, а дори и да го посочи, съдът е длъжен да формира крайния си извод с оглед всички установени по делото и имащи значение за начина на възстановяване факти. След събиране на доказателствата по делото съдът е длъжен да извърши нужните изчисления и да постанови дали предявеният иск е основателен, за да го уважи, съответно да го отхвърли като неоснователен.

Относно разноските по иска по чл. 30, ал. 1 ЗН:

Именно с оглед на тези особености на иска по чл. 30 ЗН съдът намира, че предвид намерената му основателност, ответницата следва да бъде осъдена да заплати изцяло направените по него разноски от ищците, в размер на 30 лв. заплатена държавна такса и 250 лв. внесен депозит за възнаграждение на вещото лице по допуснатата експертиза, а не разноските да се присъждат съразмерно с уважена/отхвърлена част от иска, както претендира ответницата.

По иска за делба:

Страните не спорят, че процесният имот, чиято делба се иска, е съсобствен между тях. Съгласно разпоредбата на чл. 34 ЗС всеки съсобственик може да иска делба на общата вещ, освен ако законът разпорежда друго или това е несъвместимо с естеството и предназначението на вещта.

Всяка от ищците разполага с по **1/12 ид. ч.** от процесния имот по наследяване от починалата си баба Р. К. Б. или с по **6079/72948 ид. ч.** от имота.

Предвид намерената основателност на иска по чл. 30, ал. 1 ЗН, следва да се добави и възстановената запазена част на всяка от ищците от по **1737,58/72948 ид. ч.**

Така всяка от ищците е собственик на по **7816,58/72948 ид. ч. (10,715 %)** от процесния имот.

Ответницата от своя страна е собственик на **2/12 ид. ч.** от имота по наследяване от починалата си майка Р. К. Б. или на **12158/72948 ид. ч.** от имота. Дарението на 4/6 ид. ч. от имота, равняващи се на **48632/72948 ид. ч.**, след уважаването на иска по чл. 30, ал. 1 ЗН, е намалено с **3475,17/72948 ид. ч.**, тоест ответницата е придобила по дарение **45156,83/72948 ид. ч.**

Или ответницата е собственик общо на **57314,83/72948 ид. ч. (78,57 %)** от процесния имот.

Предвид изложеното, съдебната делба следва да бъде допусната между страните при следните квоти: 7816,58/72948 ид. ч. (10,715 %) за ищцата Р. А. Б., 7816,58/72948 ид. ч. (10,715 %) за ищцата Д. А. Б. и 57314,83/72948 ид. ч. (78,57 %) за ответницата К. Д. В..

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

НАМАЛЯВА на основание чл. 30, ал. 1 ЗН **ДАРЕНИЕТО**, извършено с Нотариален акт № 5 от 29.01.2021 г., т. 1, нот. д. № 5/2021 г. на Нотариус Кирил Василев, гр. Сливен, с което Д. Д. Б., б. ж. на гр. Сливен, ЕГН: *****, поч. на 19.03.2021 г., **ДАРЯВА** на ответницата К. Д. В., ЕГН: *****, с адрес ***** собствените си **4/6 ид. ч.** от самостоятелен обект в сграда с идентификатор **67338.552.38.1.18**, представляващ жилище, апартамент, с площ от 99 кв. м., намиращ се на адрес гр. Сливен, бул. „Хаджи Димитър“, бл. 33, вх. А, ет. 6, ап. 18, **с 3475,17/72948 ид. ч.** /три хиляди четиристотин седемдесет и пет цяло и седемнадесет стотни върху седемдесет и две хиляди деветстотин четиридесет и осем ид. ч./, като

ВЪЗСТАНОВЯВА запазената част на ищцата Р. А. Б., ЕГН: *****, с адрес ***** от наследството на Д. Д. Б., б. ж. на гр. Сливен, ЕГН: *****, поч. на 19.03.2021 г. в размер на **1737,58/72948 ид. ч.** /хиляда седемстотин тридесет и седем цяло и петдесет и осем стотни върху седемдесет и две хиляди деветстотин четиридесет и осем ид. ч./ и

ВЪЗСТАНОВЯВА запазената част на ищцата Д. А. Б., ЕГН: *****, с адрес ***** от наследството на Д. Д. Б., б. ж. на гр. Сливен, ЕГН: *****, поч. на 19.03.2021 г. в размер на **1737,58/72948 ид. ч.** /хиляда седемстотин тридесет и седем цяло и петдесет и осем стотни върху

седемдесет и две хиляди деветстотин четиридесет и осем ид. ч./

ДОПУСКА СЪДЕБНА ДЕЛБА между страните **Р. А. Б.**, ЕГН: *****, **Д. А. Б.**, ЕГН: *****, двете с адрес ***** и **К. Д. В.**, ЕГН: *****, с адрес ***** по отношение на **недвижим имот** - самостоятелен обект в сграда с идентификатор **67338.552.38.1.18**, представляващ жилище, апартамент, с площ от 99 кв. м., намиращ се на адрес гр. Сливен, бул. „Хаджи Димитър“, бл. 33, вх. А, ет. 6, ап. 18, при следните **квоти** от правото на собственост:

- **7816,58/72948 ид. ч. (10,715 %)** за **Р. А. Б.**, ЕГН: *****;
- **7816,58/72948 ид. ч. (10,715 %)** за **Д. А. Б.**, ЕГН: ***** и
- **57314,83/72948 ид. ч. (78,57 %)** за **К. Д. В.**, ЕГН: *****.

ОСЪЖДА К. Д. В., ЕГН: *****, с адрес ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на **Р. А. Б.**, ЕГН: ***** и **Д. А. Б.**, ЕГН: *****, двете с адрес *****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **280,00 лв.** /двеста и осемдесет лева/, представляваща направените разноски по иска по чл. 30, ал. 1 ЗН.

Решението може да бъде обжалвано пред Сливенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните чрез техните пълномощници.

След влизане в сила на решението, делото да се докладва за предприемане на следващи процесуални действия във връзка с подготовката и провеждането на втората фаза на делбата.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____